

„Az Úr Lelke Üzen”

Kerekegyházi Szent István Egyházközség tájékoztatója

2024. XXVI. évfolyam 2. szám

Pünkösöd

Kép: <https://foplebania.hu/a-szentlelek-munkalkodasa/>

**JÖJJ, SZENTLÉLEK ÚRISTEN, TÖLTSD EL HÍVEID SZÍVÉT, ÉS LOBBANTSD LÁNGRA
BENNÜNK SZERETETED TŰZÉT. ÁRASZD KI LELKEDET, ISTENÜNK, ÉS MINDEN ÉLET-
RE KÉL. ÉS MEGÚJÍTOD A FÖLD SZÍNÉT.**

(IMA A SZENTLÉLEKHEZ)

**Ismerjük meg egyházmegyénket zarándoklat
Találkozás Hajagos Gyula atyával (92-94 között Kerekegyházi káplán és plébániai
kormányzó) Kiskunfélegyházán a Szent István templomban.**

Pünkösdi ráhangoló

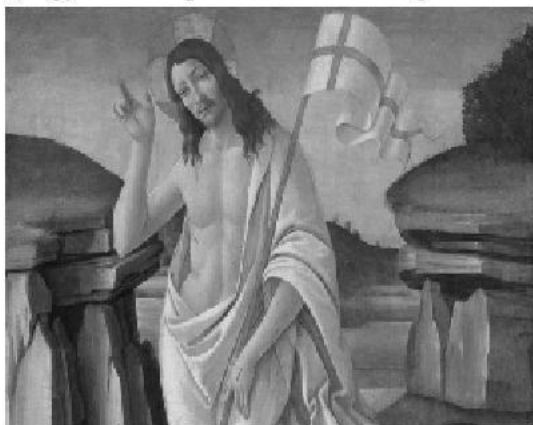
Ferenc pápa szavaival: „A Szentlélek mozgat, arra készíti az Egyházat, hogy előre haladjon. Mi pedig meg akarjuk szelídíteni a Szentlelket. Ez azonban nem lehetséges, mert Ő Isten, és Ő az a szél, amely innen-oda fúj, de nem tudod, honnan jön... Bennünk is van ellenállás, amikor nem akarunk változtatást. Kérjük ezért ma a Szentléleknek való engedelmesség kegyelmét!”

Áldott pünkösdi ünnepeket kívánok egyházközségünk minden tagjának, szeretettel

Norbi atya

A feltámadás öröme

Szent VI. Pál pápa 1969-es *Mysterii Paschalis* kezdetű apostoli levelében úgy fogalmaz, hogy húsvét éjszakáján „Isten népe megújítja lelki szövetségét a feltámadt Úr Krisztussal”. Arra hív, hogy a feltámadást ötven napon át egyetlen ünnepként, sőt – Szent Atanáz kifejezését kölcsönvéve – „nagy vasárnapként” tartsuk meg.

Húsvét harmadik vasárnapján a feltámadás öröme áll a szentmise fókuszában. Az első olvasmány mindig Szent Péter apostol egyik, az Apostolok cselekedetei által közölt beszédét tárja elénk. Ebben megfogalmazza az evangélium alapvető üzenetét: bár bűneinkért Jézus halálra adta magát, hogy kiengeszteljen bennünket az Atyával, „Isten azonban feltámasztotta őt a halálból, és ennek mi tanúi vagyunk” (ApCsel 3,15). A húsvéti idő evangéliumai beszélnek el azokat a megjelenés történeteket, amelyek alapján az apostolok tanúságot tettek a feltámadásról.

Mivel pedig Krisztus „halála óta a mi halálunk sem reménytelen elmúlás, és feltámadása által mindnyájan új életre támadunk”, a húsvéti hitvallás a saját jövőnkre vonatkozóan is felszabadító remény és öröm forrása. Miképpen öntik ezt szavakba a mai szentmise könyörgései? A Dicsőséget követő collecta szavaival azért könyörgünk, hogy akik most a fogadott gyermekség dicsőségének örvendezünk, „a biztos remény örömeivel” várjuk a feltámadás napját. A felajánló könyörgésben – amit a reform előtt fehérvasárnap imádkozott a miséző pap – az ujjongó Egyház arra kéri Istent, hogy aki ilyen nagy örömet okozott nekünk, adja meg, hogy Egyháza „egykor az örök boldogságot is élvezze”. Az áldozás utáni könyörgésben pedig azért imádkozunk, hogy akiket Isten húsvéti misztériumaival megújított, azokat – Nagy Szent Leó pápa 443 húsvétján mondott beszédének szavaival élve – juttassa el „a megdicsőülő test romolhatatlan feltámadására”. Fotó: Wikimedia Commons (Sandro Botticelli: *Jézus feltámadása*, 1490) Magyar Kurír, *Gérecz Imre OSB*

Poncius Pilátus felesége, Procula valóban meg akarta menteni Jézust?

Csak egy evangélium, Máté evangéliuma említi, az is nagyon röviden, de kétségkívül nem véletlenül (Mt 27, 19). Ki volt Claudia Procula, Pilátus felesége, ez a pogány nő, aki meg akarta menteni Jézust?

Miért van az, hogy az evangéliumok egyes mellékszereplői jelentősebb helyet foglalnak el a keresztények képzeletében, mint ahogy azt a történetekben való szerény megjelenésük indokolná? Így vagyunk Pilátus feleségével is, aki az egyetlen nem zsidó származású nő az evangéliumban, és aki

egy olyan különleges, rejtélyes és erős személyiséggel megáldott asszony volt, hogy miatta felülírták a szokásokat is. A hagyomány, amely valószínűleg elveszett ókori forrásokra támaszkodik, Claudia Proculának vagy Proclának nevezi őt, de magában az evangéliumban nem szerepel a neve.

Egy magas származású patrícius nő

Már a családneve is érdekes: Rómában a lányoknak nem volt keresztnévük, apjuk nemzetségnevét használták nőnemű alakban. A mi Claudiánk tehát Claudius Proculus lánya. A Claudius a császári család nemzetségneve volt, mivel Augustusnak nem voltak saját fiai, és örökbe fogadta feleségének, Liviának korábbi házasságából, a nagyon előkelő Claudius nemzetségből származó fiait. A Gens Claudia egy nagyon kiterjedt római patrícius nemzetség, Tiberius császárnak számos távoli unokatestvére volt. Lehet, hogy Claudia Procula az egyik unokatestvére volt? Ez megmagyarázná házasságát a bizalmi pozícióba került magas rangú tisztviselővel, akire Júdea kormányzásának nehéz feladatát bízta. És megmagyarázná azt is, hogy hogyan kaphatott felmentést a szabályok alól, miért kísérhette el férjét Cezáreába, holott Augustus már tizenöt évvel korábban megtiltotta a tartományi helytartóknak, hogy magukkal vigyék a családjukat.

A tény, hogy Claudia előkelőbb származású volt, mint férje, az egyszerű lovag, aki voltaképpen neki köszönhető, hogy a közigazgatás magas polcra emelkedett, megmagyarázza azt a szabadságot, amit megengedett magának, hogy például egy audiencia alatt közbeszólt és tanácsokat adott a férjének, amit a törvény kifejezetten tiltott. Claudia tehát egy magabiztos patrícius nő volt, aki ugyanakkor szerelmes volt a férjébe, akihez hozzáment, különben miért kísérte volna el őt a birodalom egyik legkevésbé irigylendő álláshelyére, ahol állandó volt a bizonytalanság és idegenek voltak a szokások, ahelyett, hogy Rómában élvezte volna a szabad és fényűző életet?

Az álomlátó nő

Cezáreában, a helytartói székhelyen, és Jeruzsálemben, ahová Pilátus évente többször is felutazott, Procula barátságot kötött Heródes udvarának asszonyaival, Zsuzsannával vagy Johannával, Heródes intézőjének, Kuzának a feleségével. Rajtuk keresztül és mások által is tudomást szerzett Jézusról. Talán velük ment meghallgatni Jézus beszédeit? Lehetséges. Mindenesetre az volt a véleménye róla, hogy egy igaz ember. Az ország politikai cselszövéseinek központjában, intelligens nőként azt is felismerte, hogy bizonyos emberek Jézus életére törnek, s még hazudni is hajlandóak volnának, hogy a halálba küldjék. Ez eléggé nyugtalanította – még álmában is. Procula ugyanis olyan nő volt, aki, ha álmodott – a nyugati ember számára talán szokatlan módon – figyelt rá és próbálta megfejteni. Lehet-e ebből arra következtetni, hogy vonzódott a püthagoraszai filozófia képzeletvilágához? Miért is ne?

Vajon megértette-e nagypéntek reggelén, hogy férje nem lesz képes eleget tenni azon kívánságának, hogy ne avatkozzon bele ennek az Igaznak az ügyébe, hiszen az akkor már lehetetlen volt? A Szanhedrin nem rendelkezett a halálos ítéletek végrehajtására vonatkozó hatáskörrel, ezt a jogot csak a római hódítók gyakorolhatták, viszont vallási ügyekben – és Jézust istenkáromlással vádolták – a helytartó nem volt illetékes a bűncselekmények érdemi elbírálásában, és a megállapodás értelmében csupán arra kellett szorítkoznia, hogy megerősítse az ítéletet.

Pilátus dilemmája

A délelőtt folyamán Pilátus, hogy felesége kedvében járjon, mindent elkövetett, hogy ne kelljen meghoznia a halálos ítéletet, bevetette a római jog minden érvelését, leleményes védőügyvéddé vált a vádlott megmentésének reményében. Csak akkor adta fel, nehéz szívvel, amikor a vádlók az elkövetett bűnt politikai bűnné minősítették át, felismerve, hogy a helytartó megpróbálja kijátszani a diplomáciai normákat. Azzal vádolták, hogy „nem barátja a császárnak”, és megsérti a legszentebb birodalmi törvényt, a Lex Julia Majestatis-t, a *Lèse-majesté* tágabb megfelelőjét (az uralkodó vagy az állam méltóságát megsértőkre vonatkozó törvény), amelyben a bűncselekményt rendszeresen halállal büntetik, és, amennyiben az elkövető magas méltóságú személy, a feleségére és gyermekei-

re is kiterjeszthetik. Ez elég volt ahhoz, hogy Pilátus meghátráljon, kénytelen volt választani a lelki ismerete és a saját magára – és családjára – kiszabható halálbüntetés között...

Procula visszatér a névtelenségbe.

E sikertelen kísérlet után Procula eltűnt a Szentírásból. Hogy is történhetett volna másként, hiszen a Megváltást be kellett teljesíteni, még ha több jószándékú férfi és nő is azon volt, hogy megmentse Krisztust a kínzásoktól. Időszámításunk szerint 30-ban, április 7-e után visszatér a névtelenségbe, ezután semmit sem tudunk róla. Hogy megtért-e? A hagyomány mindig is így tartotta. Megtérítette volna a férjét is? A hagyomány ismét ezt reméli. Talán mártírként haltak meg mindketten Néro üldözése alatt? Lehetséges, de sajnos ez sem ellenőrizhető, hiszen a 64. év nyarának vértanújegyzékei nem maradtak fenn, hanem megsemmisültek a negyedik század elején a pápai levéltár lefoglalásakor. Ez viszont nem jelent akadályt a kopt egyházaknak és egyes ortodox egyházaknak, hogy szentként tiszteljék Claudia Proculát, a pogány nőt, aki meg akarta menteni Jézust. "Le Rêve de la femme de Pilate" (Pilátus feleségének álma.) *Alphonse François (1814-1888), Gustave Doré nyomán. Fordította: Görgényi Adél Forrás: Aleteia*

Miért az asszonyoknak jelent meg először a feltámadt Jézus?

„Mielőtt Jézus megjelent volna apostolainak, megjelent Lázárnak, Johannának, tíz volt betlehemi pásztornak, arimateai Józsefnek, Nikodémusnak és Mannaennek, az emmauszi tanítványoknak, Mártának, Longínusznak és egy másik római katonának, Plautinának, Elizának, Annának, Sárának, Marcellának, Veronikának, a már említett Mária Magdolnán, az asszonyokon és Édesanyján kívül.

Erről beszélgetnek az utolsó vacsora termében összegyűlt apostolok, akik közül csak Tamás hiányzik. Meg arról is, mit mondjanak neki, ha megjelenik közöttük. A szobát hirtelen vakítóan erős fény tölti be. Az apostolok eltakarják arcukat, azt hiszik, hogy villám csapott beléjük. De nem hallanak mennydörgést, úgyhogy felemelik a fejüket. Jézus a szoba közepén áll, az asztal mellett. Karjait kitarja és megszólal:

– Béke veletek! Senki sem válaszol. Egyesek elsápadnak, mások elpirulnak. Mindnyájan félelemmel és tisztelettel néznek rá. Jézus kedvesen bátorítja őket, s végül meg mernek szólalni. Bocsánatát kérik, amit Jézus nemcsak megad, hanem azt kívánja, hogy mindnyájan csókolják meg arcát ott, ahol Júdás is megcsókolta, és ezáltal mossák le könnyeikkel az árulás jelét. Végül visszanyerik bátorságukat, és beszámolnak zavarukról és tapasztalataikról. János azt mondja: – Magdolna és Márta is világítótornyok voltak, mint Lázár. A közös származás lehet ennek az oka. Ti nem láttátok. Az egyik részvételtjes volt és hallgatott. A másik...! Mária Magdolna fogott össze minket az Áldott körül, bátor szeretetének lángjával. Igen. Azt mondtam, a származás. De azt kellett volna mondanom: a szeretet. Felülmúltak minket a szeretetben. Ezért voltak olyanok, amilyenek voltak. Jézus mosolyog, És továbbra is hallgat. – De nagy jutalomban részesültek érte...– Nekik megjelentél. – Mindhármuknak.

– Máriának rögtön Anyád után... Világos, hogy az apostoloknak rosszul esik, hogy Jézus másokat öelöttük részesített ebben a kiváltságban.

– Mária már régóta tudta, hogy te feltámadtál. ...s mi csak most láthatunk téged...
– Bennük nincs többé kétség. Bennünk pedig... Íme, mi csak most érezzük, hogy nincs mindennek vége. Miért nekik, Uram, ha még szeretsz minket, és ha nem utasítasz el minket? – kérdi Júdás Tádé.

– Igen, miért az asszonyoknak, és főleg Magdolnának? Őt még homlokán is megérintetted, És ő azt mondja, olyannak tűnik neki, mintha örök koszorút hordana. ...s nekünk, apostolaidnak, semmi... Jézus többé nem mosolyog. Tekintete nem felindult, de mosolya megszűnt. Komolyan néz Péterre, aki utolsónak beszélt, miután eltűnt félelme, és lassan visszatért bátorsága. Jézus válaszol nekik:

– Tizenkét apostolom volt. ...s egész szívemből szerettem őket. Én választottam ki őket, és mint egy anya gondoskodtam arról, hogy növekedjenek az én életemben. Nem volt titkom előttük. Mindent megmondtam nekik, mindent megmagyaráztam, mindent megbocsátottam. Emberi gyengeségeiket, könnyelműségüket, nyakasságukat,... mindent. Voltak tanítványaim a gazdagok közül is, a szegények közül is. Voltak sötét múlttal vagy gyenge testalkattal. De leginkább apostolaimat szerettem. És elkövetkezett az én óráim. Egyikük elárult engem és átadott a hóhérokknak. Hárman aludtak, miközben én vért izzadtam. Kettő kivételével mindnyájan gyáván elfutottak. Egyikük megtagadott engem félelmében, annak ellenére, hogy ott volt előtte a másik fiatal és hűséges példája. ...És mint ha mindez nem lett volna elég, a tizenkettő közül egy kétségbe esett és öngyilkosságot követett el, és egyik annyira kételkedett bocsánatomban, hogy nem hitt Isten irgalmában még Anyám fáradozása és anyai szavai ellenére sem. Ha emberi szemmel néznék seregemre, azt mondhatnám, Jánost kivéve, aki szeretetből hűséges volt, és Simont kivéve, aki engedelmességből volt hűséges: "Nincsenek többé apostolaim." Ezt mondhattam volna, miközben szenvedtem a Templom udvarában, Pilátus előtt és keresztutamon.

Ott voltak az asszonyok... Egyikük, akinek legbűnösebb volt a múltja, ott állt, mint János mondta, lángként, amely összeforrasztotta a szívek széttört rostjait. Ez az asszony Mária Magdolna. Te megtagadtál engem, és elfutottál. Ő szembeszállt a halállal, hogy közelemben maradjon. Amikor sértegették, felfedte arcát, készen arra, hogy leköpjék, és arcul üssék. Arra gondolt, hogy így hasonlóbba válhat megfeszített Királyához. Amikor kigúnyolták azért, mert rendületlenül hitt feltámadásomban, tudott tovább is hinni. Gyötrelmében is cselekedett. Ma reggel lesújtott állapotában azt mondta: "Mindentől megfosztom magamat, de add nekem Mesteremet!" Mered-e még ezek után kérdezni: "Miért neki jelentem meg?"

Voltak szegény tanítványaim: a pásztorok. Keveset beszéltem velük, mégis mennyire megvallottak engem hűségükkel! Voltak félnék tanítványaim, mint a zsidó asszonyok. Mégis képesek voltak elhagyni házukat és eljöttek az engem káromló nép özönébe, hogy megadják nekem azt a segítséget, amit apostolaim megtagadtak tőlem.

Jézus folytatja a többi hűséges tanítvány és az irgalmasságot tanúsító pogányok dicséretével, és ezzel fejezi be:

– Nem szóltok többé semmit? Miért nem kérdezitek még, miért tettem így? Nem meritek megkérdezni? Megmondom nektek. Mindent megmondom nektek ezzel az órával kapcsolatban. Kik vagytok ti? Műveim folytatói. Igen. Azok vagytok, eltévelyedéseitek ellenére. Mít kell tennetek? Meg kell térítenetek a világot Krisztusnak. Megtéríteni! Ez nagyon kényes és nehéz dolog, barátaim. A megvetés, undorodás, gőg, a vakbuzgóság mind gátolja az eredményt. De mivel semmi és senki sem győzött volna meg titeket a jóságról, a leereszkedésről, a szeretetről azok iránt, akik a sötétben vannak, szükséges volt – Értitek? – szükséges volt, hogy egyszer alaposan megtérjen a ti zsidó kevélységetek, férfi gőgötök, apostoli öntudatotok, hogy helyette igazán bölcssek legyetek szolgálatokban. Hogy szelídek, türelmesek, irgalmasok, szeretetteljesek legyetek, pöffeszkedés és megvetés nélkül. Látjátok, hogy mindenki felülmúlt titeket a hitben és a tettekben azok közül, akiket ti megvetettetek, vagy akikre gőgös szájalommal tekintettetek. Mindenki! Az, aki valamikor bűnös volt. És Lázár, aki elmerült a világi művelődésben. Ő volt az első, aki nevében megbocsátott és irányított. És a pogány asszonyok. És Kúza gyenge felesége. Gyenge? Igazán mindnyájatokat felülmúlt. Ő hitemnek első vértanúja. És a római katonák. És a pásztorok. És a heródiánus Mannaen. És még Gamáiel is, a rabbi. Ne ugrálj örömben, János! Azt gondolod, hogy Lelkem sötétben volt? Mindnyájan. És ezt azért mondom nektek, hogy holnap visszaemlékeztek rá, és ne zárjátok be szíveteket az előtt, aki a Kereszthez jön.... Te, Péter, – ahelyett, hogy sírnál és gyáva lennél, – légy Egyházam Sziklája, és vésd szívedbe ezt a keserű igazságot. A mirhát a romlástól való megőrzésre használják. Itasd át magadat ezért mirhával. És, amikor be akarod zárni szívedet és az Egyházat egy máshitű számára, emlékezz vissza arra, hogy nem Izrael, nem Izrael, nem Izrael! – hanem Róma védett meg engem, és akart irgalmasságot gyakorolni. Emlékezz vissza, hogy nem te, hanem egy

bűnös nő állt a kereszt lábánál, és érdemelte ki, hogy előbb lásson engem. És hogy ne érdemelj megrovást, kövesd Istenedet! Nyisd meg a szívedet és az Egyházat, mondván: "Én, a szegény Péter nem vethetek meg senkit, mert ha megvetem, Isten is megvet engem, és tévedésem felelevenedik szemében." Jaj lenne neked, ha nem lettél volna így megtörve. Nem pásztor, hanem farkas lett volna belőled..... Ott vannak az asszonyok Jézus mennybemenetelénél is: az Olajfák-hegyére vezető úton gyülekeznek mindazok, akiket Jézus meghívott, hogy utolsó áldását adja rájuk mennybemenetele előtt. Ott van a 72 tanítvány, a szent asszonyok, akik elkísérték Jézust útjain és a Kálváriára, Lázár, Nikodémus, arimateai József, a pásztorok és még sokan mások." *Részlet Maria Valtorta - 'Az Evangélium, ahogy nekem kinyilatkoztatott' című könyvéből Lejegyezte:*

Oreskóné Tünde

Szent József

A szerző Béky Gellért SJ. a tanulmányát a Szent József év alkalmából jelentette meg. A könyv nem életrajz, nem szentírás magyarázat, csak imádságos, elmélkedő elidőzés a Szent Család fejénél. Úgy, ahogy Mária és Jézus is együtt voltak, együtt dolgoztak, örültek, szenvedtek a derék ácsmessterrel. Szent József életkorát illetően a szerző semmi okát nem látja annak, hogy kételkedjünk fiatal-ságában. Sőt mintha a Szent Szűz soha el nem hervadó tisztasága, mindig megőrzött lelki frissessége, az isteni Gyermek állandó közelsége egyenesen megkívánná, hogy a Szent Család harmadik tagja is fiatal legyen a megtestesülés órájában. József, fiatalsága teljében kapta feleségét Máriát, magától Istentől. Béky Gellért számára nem kétséges, hogy a Szentlélek igazgatta a két tiszta lény, Mária és József lépteit, míg egymásra nem talál-
tak.

Szent József és a Szent Szűz kapcsolatában volt valami a feltámadás előizéből, a beteljesedés örömeiből és fényességéből.

József az első Mária- tisztelő, és ez tapasztalatból és szeretetből fakadt. József szívében, a Máriához való viszonyban kell keresnünk az Egyház Mária-tiszteletének eredetét.

József Jézus első tanítványa volt.

A szorgalmas ácsmester lelkiismeretesen nagy szeretettel végezte munkáját, ahogy a szentek szokták. Számára a munka, a kötelesség Isten akarata volt.

Gellért atya elmélkedésében leszögezi: a Szent Család feje József volt, Isten rendeléséből vált azzá, ami volt. Magától nem merte vállalni az apaságot. Csak az angyal megnyugtatóására adta beleegyezését. Nem volt könnyű dolga, --a Szent Családban minden más volt, mint a „rendes” családokban. Ha például az erények sorrendjét nézzük, bármilyen kiváló jellem volt József, Mária jóval fölötte állt, hiszen még az eredeti bűn sem érintette. Jézus pedig mindkettőjüknél szentebb, tökéletesebb volt.

Tehát a Szent Családban a tökéletlenebb lesz a tökéletesek vezetője.

József tisztában volt ezzel. Nem kételkedett Mária szeplőtelen tökéletességében, sem Jézus isteni természetében. Mégsem roppant össze a felelősség súlya alatt. Micsoda lelkierő, mély alázatosság lakozhatott ebben az egyszerű ácsmesterben! Ezért Szent József az apák, a családfők példaképe, és védőszentje. IX Piusz pápa 1870 december 8-án Szent Józsefet ünnepélyesen az Egyház védőszentjévé nyilvánította. Az Egyháznak is olyan szerető, féltő tisztelettel kell Krisztusát követnie, ahogy József tette Názáretben. Forrás: Magyar Kurír, Béky Gellért SJ. Lejegyezte:

Weninger Csilla

Az én kis imaoltárom története!

1946-47-es tanév Kiskunfélegyháza Zárda. Itt voltam kisdíák, nagyon szép emlékeim vannak róla. Tanítás előtt kettes sorban vonultunk át a szentmisére, az iskola mellett volt a Sarlós Boldog Asszony Templom Népiesen Ó Templom, vagy egycsővű Templom.

Sajnos az államosítás után bezárták a zárdát, így kerültem az állami Kossuth Lajos iskolába.

A kapcsolatom megmaradt egy kedves nővérrel (civilben). A lakásunkra járt hittant oktatni.

Vele együtt kialakítottunk egy sarkot az egy szoba- konyhás kis lakásunkban, készítettünk közösen egy kis oltárt és ott imádkoztunk.

Ez a mai napig meg van kiskorom óta.

Ez az én Szent Sarkom.

A nővér a „Segítő Szűz Mária leányai „Nővérek” csoportjába tartozott. Magyarországra 1937-ben került.

DON BOSKÓ alapította az 1600-700-as években kisgyermek nevelésére. Sajnos a kommunizmus alatt feloszlott.

A feladatunk a templomban oltárt készítettünk, körmenetek alkalmával hosszú fehér ruhában virágot szórtunk vagy este lámpákkal felvonultunk.

Ez az iskolában kitudódott. Az igazgató megfenyegette a szüleimet, hogy ha nem hagyom ott a templomot, és nem leszek úttörő, akkor elveszik apám iparendélyét aki pékmester volt.

Én továbbra is jártam templomba, rendszeresen a mai napig. Szeretem az Úr Jézust, akiben bízom és megsegít.

„Szíved minden bizalmát Istenbe vedd, saját értelmekre ne igen hagyatkozz. Minden utadon próbáld fölismerni, akkor egyenessé teszi ösvényedet.“ (Péld 3,5-6)

Dr. Szólatné Erzsébet.

„Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. S ha világot gyűjtanának, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban. Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!”

Máté evangéliuma 5.14-16

Búcsúzóul

Tisztelt Olvasóközönség, kedves Kerekegyházi Katolikus Egyházközség!

Szinte pontosan egy évvel ezelőtt egyik pillanatról a másikra találtam magam újságunk szerkesztői székében. Oreskó Úr felkeresését akkor örömmel fogadtam, mert irodalomkedvelőként és informatikai területeken mozgó szakemberként egyaránt érdekes, kalandos kihívásnak ígérkezett e szolgálat. Ezen ómen jócskán beteljesült, például már az első magazin „tegnapra” kellett, hogy elkészüljön, s olyan is volt, hogy erdélyi nyaralásom alatt, egy hegyek közötti kis turista-pihenőben szerkesztettem az aktuális lapszámot.

Pályafutásom statisztikája talán így festene: 5 megjelent lapszám; lapszámonként átlagosan 36 oldal terjedelem, 150 kijavított elírás, nagyjából 5 óra teljes feldolgozási idő, plusz nagyjából másfél órányi (még nyomtatás előtti) “utolsó módosítások”. A száraz adatok mögött azonban megannyi helyesírási szabályzat-ellenőrzés, rácsodálkozás egyházközségünk híreire, sok grafikával és tartalommal kapcsolatos

ötletelés rejlik.

A lap hagyománytisztelő megújítása, s tördelési-nyelvészeti minőségének szüntelen emelése voltak fő célkitűzéseim. Büszkeséggel tekintek vissza a munkánk eredményeként született sokszínű, tartalmas kiadásokra. Mindez kollégáim, Oreskó Imre Úr és kedves felesége, Tünde gondos tartalmi szerkesztői munkájának hála valósulhatott meg. Köszönöm nekik a gyümölcsöző közös alkotást! A húsvéti kiadás óta ők látják el korábbi feladataimat is. Kívánom, hogy így, kiegészült feladattömeg mellett is hasonló lelkiületben végezhesék feladatukat mindannyiunk örömére!

Egyházközségi szerepvállalásaimtól (jelesül újságszerkesztés, fényképészet) most visszaléptem. Az önkéntesség nagyszerű dolog, de csak akkor, ha szívvel-lélelkel, önzetlenül vagyunk képesek cselekedni. Az elmúlt időszakban vállalt szolgálataim felülkerekedtek rajtam, s emellett úgy éreztem, nem a meggyőződés, nem az elhivatottság, hanem a megszokás vitt előre feladataimban.

Most új kihívások felé visz az utam: a Piarista Iskola újdonsült tanár-jelölt oktatójaként az informatika és a filmművészet szépségeibe avatom be az érdeklődő diákságot, emellett pedig továbbra is örök szenvedélyem: a filmgyártás és az ezzel foglalkozó vállalkozásom, valamint a mérnökinformatikusi egyetemi tanulmányaim rónak rám bőséges teendőt a hétköznapokban.

Az elmúlt egy évben megjelent Az Úr Lelke Üzen magazinok grafikai-, tördelési-, korrektori felelőseként, egyszóval szerkesztőjeként köszönöm lapunk iránt tanúsított érdeklődésüket, figyelmüket és sokuk cikkírói részvételét!

Tózsér Márk

„Isten soha nem fárad el szeretni "keze alkotásait", teremtményeit. Isten folyamatosan megújítja szívünket, ha imádságban Vele vagyunk, hogy jó szívvel, szeretettel haladhassunk a szűk ösvényen. Isten mindig az életre vezet. „Semmi ne zavarjon, semmi ne rémítsen, minden elmúlik, Isten nem változik. A türelem mindent elér, annak, aki Istené, Semmi sem hiányzik, egyedül Isten elég.”

Avillai Szent Teréz

Ismerd meg egyházmegyénk templomait

Húsvét körül egyházközségi kirándulást hirdetett Norbi atya a szentmisék végén. Személy szerint nagyon megörültem neki és vártam, hogy meglátogassuk a fiam, Attila atya első állomáshelyét, a kiskunfélegyházi Sarlós Boldogasszony templomot. Közös úticélnak a félegyházi Esperes Kerületet nevezte meg az atya.

Május 1-én, szerdán plébános atya vezetésével kezdtük el zarándoklatunkat. Elsőként a városföldi Munkás Szent József templom búcsúi szentmiséjén vettünk részt, amelyet Norbi atya celebrált az ünnepi közösségnek. Szent Józsefet állította elénk követendő példának, aki kész volt egész életét szeretetben odaajándékozni a családjának. Lelkiekben feltöltődve, a körmenet és a búcsúi áldás után testvéri közösséget alkotva beszélgettünk az ottani hívekkel, akik szeretetvendégséggel vártak bennünket. Külön öröm volt számomra, hogy elhunyt unokatestvérem feleségével tudtam személyesen beszélgetni a szentmise után. Neki is öröm volt régi, kedves fülöpházi ismerősökkel találkozni. Norbi atya szülei is csatlakoztak a kis csapatunkhoz és a nap további részét együtt töltöttük.

Kiskunfélegyházán a Szent István király tiszteletére szentelt templomban Hajagos Gyula atya várt minket. Sok szép korábbi élményről beszélgettünk vele, mivel plébánosunk volt 1992-94 között. Felemlgettük Görbe Matyi bácsit, akihez sokat járt, akivel jó, baráti

kapcsolatot ápolt. Felidézte Czako István egykori polgármesterünk személyét, akire a település vezetőjeként mindig számíthatott. Elmesélte nekünk, milyen úton, módon készült el az újplébánia közösségi háza, hogy segítették anyagilag a helyi vallásos emberek. Beszámolt róla, hogy a város két plébánosa, káplánjai, milyen testvéri közösséget alkotnak, nagyobb ünnepeken közösen étkeznek. Kántor nénink, Krisztina a fiával itt csatlakozott hozzánk. Így már sokkal könnyebben tudtunk közösen énekelni az ő vezetésével.

Örömmel léptem be a kiskunfélegyházi Sarlós Boldogasszony tiszteletére szentelt ótemplomba, hiszen itt töltötte a fiam első három évi papi szolgálatát 2009-12 között. A templom történetéről Farkas Tibor káplán atya beszélt nekünk. Ismertette a templom orgonájának, harangjainak történetét. Norbi atya édesanyja elmondta nekünk, hogy lánykorában milyen messziről járt ebbe a templomba és milyen sötét volt ez a templom korábban. Sokunk által ismert Gábor Imre atya Kerekegyháza előtt ennek a templomnak volt a plébánosa, és ő újította fel a templom világítását, aminek köszönhetően sokkal világosabb lett. Tibor atya beszélt nekünk a város szülöttének, Móra Ferencnek, a templomhoz fűződő emlékeiről. Megnézhettük a gyönyörű Isteni Irgalmasság oltárt. Végül az atya elkísért minket a főút melletti Kalmár-kápolnához is. Minden templomban, így itt is közösen imádkoztunk, énekeltünk.

Gátéron a Szent Anna templomban énekkel köszöntöttük Krisztus Jézus nagyanyját. Családias fogadtatásban volt részünk, hiszen sok kedves hívő kitárt kapuval és szívvel várt bennünket. A templomlátogatás után a plébánián terülj-terülj asztalkám címet is viselhette volna az a szeretetteljes vendégség, amivel elhalmoztak minket a helyiek, még palacsintát is sütöttek nekünk.

Pálmonostorán - a Szent Péter és Pál templomban - a kedves sekrestyés néni ismertette

velünk az egyházközség történetét. A helyi plébánossal egészségügyi okai miatt nem tudtunk találkozni. Jó lett volna egy pár szót váltani vele is, hiszen a fiammal egyszerre szentelték pappá 2009-ben.

Köszönjük a jó Istennek a kedvező időjárást, amivel megajándékozott minket. És köszönjük Norbi atyának is a szervezést, hogy együtt tölthettünk egy szép napot!

Sefferné Kati

Tavaszköszöntő Hangverseny

„Csengő hangú gyermekénekkar és tehetséges ifjú zenészek mellett a Tavasz Szél Népdalkör és a Kereki Nótások is részesei voltak a Római Katolikus Templomban megrendezésre került Tavaszköszöntő Hangversenynek 2024.04.19.-én.

Ezúton is köszönjük a fellépő népdalköröknek, valamint a Móra Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola zeneiskolai növendékeinek és felkészítő tanáraiknak a csodálatos zenei élményt!” (kép: 27. old.)

A jó pásztor

"Az Úr az én pásztorom, nem szenvedek hiányt, zöldellő réteken legeltet. A nyugalom vizéhez terel, és felüdíti lelkemet. Az igaz úton vezérel, nevéhez híven. Ha sötét völgyben járok is, nem félek a bajtól, hisz te velem vagy. Botod, pásztorbotod biztonságot ad. Számomra asztalt terítettél, ellenségeimnek szeme láttára. Fejemet megkented olajjal, s a poharam színültig töltötted. Kegyelmed és jóságod vezet életemnek minden napján, s az Úr házában lakhatom örök időkön át." Dávid zsoltára, 23. zsoltár.

Üdvösségünk boldogító valósága, ha Isten szeretetteljes szolgálatában élünk, az Ő kegyelmeit örömmel befogadjuk, és azokat örömmel közvetítjük embertársainknak. A legszebb feladat, mely egyben létünk boldogsága is: befogadni és közvetíteni a Jóságos ajándékait. Minél jobban szeretjük Istent, annál jobban szeretjük embertársainkat is, mert az Ő kegyelmében élve a Jóságos valóságában élhetünk."

Bábel Balázs püspökké szentelésének 25. jubileumát ünnepelték Kalocsán

Püspökké szentelésének 25. évfordulóját ünnepelte Bábel Balázs kalocsa- kecskeméti érsek április 7-én a kalocsai Nagyboldogasszony-főszékesegyházban. Az ünnepi szentmisén jelen voltak a

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai. Szentbeszédet mondott Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek. Az ünnepi szentmisében José Antonio Rodríguez García, az apostoli nunciatura első titkára Ferenc pápa, valamint Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa üdvözlését közvetítette. Erdő Péter ünnepi szentbeszédét az alábbiakban teljes terjedelemben olvashatják. Főtisztelendő Bábel Balázs érsek úr! Érsek és Püspök urak! Kedves Paptestvérek!

Krisztusban kedves Testvérek! A mai szentmisében Isten irgalmasságát ünnepeljük, és egyben hálát adunk Bábel Balázs érsek úr 25 éves püspöki szolgálatáért. Szent II. János Pál pápa nyilvánította ezt a napot az irgalmasság vasárnapjának. Mit is jelent az irgalmasság? Azt halljuk a mai evangéliumban, hogy a Feltámadott találkozik a tanítványokkal. Békességet kíván nekik, ami nemcsak üdvözlés, hanem azt is jelenti, hogy kibékítette az embert az Istennel. Hogy megváltást szerzett számunkra halála és feltámadása által. Ez a legnagyobb irgalom, ami Isten részéről az embert érthette. Mert irgalomról, irgalmasságról beszélünk a bűnbocsánat értelmében. És valóban, Jézus érdemeire tekintettel Isten megbocsátja a bűneinket. De irgalomról beszélünk akkor is, amikor az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit említjük. Olyan ajándékok, olyan

jótétemények ezek, amelyek az igazságosság alapján nem járnának senkinek. De mégis szeretetből, irgalomból tudunk adni annak is, akinek nem jár, tudunk többet adni, többet tenni, mint ami a szó szoros értelmében járna valakinek. Maga Isten is így kezel bennünket. Többet ajándékozik nekünk, mint amit mi kiérdemelhetnénk. *Jézus érdemeire tekintettel teszi ezt. És a legnagyobb ajándék, igen, a legnagyobb ajándék is megjelenik a mai evangéliumban: ez maga a Szentlélek.* A Szentlélek kiáradásának történetét különböző szavakkal, különböző módon találjuk az Újszövetség lapjain. Az is egy különleges állomása ennek a csodálatos folyamatnak, amit a mai evangélium beszél el. Jézus rálehel tanítványaira, és azt mondja nekik: „Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, meg lesznek bocsátva, akinek megtartjátok, meg lesznek tartva.” (Jn 20,22–23) Rájuk lehel? Igen. Azt olvassuk az ember teremtésének történetében a Biblia lapjain, hogy az Úr lelket lehelt az emberbe. Orrába lehelte az első embernek az élet leheletét, ezzel tette az élettelen anyagot elevenné, értelmessé, lelkes lényé, emberré. Ez a lehelet jelenik meg most újra. Új emberré teszi a tanítványokat. De nemcsak őket, hanem azt akarja, hogy rajtuk keresztül a föld minden népéhez eljusson az örömhír és a Szentléleknek ez a megújító ereje is. Ez az a nagy ajándék, ez az a nagy irgalom, amit a húsvét fényében tőle kaptunk. Tehát a Szentlélek a feltámadás gyümölcse, a húsvét kiáradása, immár az egész világra. Ha tetszik: a feltámadt Krisztus erejének örök velünk maradása. Hiszen Ő ígérte meg a Szentlelket, azt mondta, hogy majd más Vigasztalót küld, „az Igazság Lelkét, aki megtanít mindarra, amit” mondott nekünk (Jn 14,26).

Tehát nem új evangéliumot hoz, nem érvényteleníti, nem írja felül Krisztus tanítását, amelyet a Szentírásban és a Szentagyományban egyértelműen megtalálunk. Nem mondhatjuk azt a Szentlélekre hivatkozva, hogy az Újszövetség már nem érvényes, hogy a mai ember igényeire tekintettel mást kell hinnünk és mást kell cselekednünk, mint amit Jézus hirdetett; hogy az utóbbi 2000 évben a Katolikus Egyház félreértette Krisztus tanítását, és hogy majd mi a Szentlélek indítására gyökeresen másképpen magyarázzuk azt. Egyébként a mindenkori magyarázatnak megvannak a határai. Ez pedig a Názáreti Jézus tanításának a történeti valósága.

Az evangéliumok híven őrizték meg ezt a tanítást. Nem jelkép, nem mítosz, nem legenda, amit Jézusról írnak. A saját csapongó fantáziánkat vagy ideológiai alkalmazkodásunkat nem téveszthetjük össze a Szentlélek szavával.

Kedves Érsek atya! A püspökké szentelésben különleges módon kapjuk meg a Szentlélek ajándékainak teljességét. Örömmel és megilletődötten emlékszem vissza arra a napra, amikor itt, Kalocsán 25 évvel ezelőtt püspökké szenteltek. Vegyes érzésekkel vettünk részt a szertartáson. Egyrészt együttérzéssel és aggodalommal kísértük Dankó László érsek atya egészségi állapotát, mert spirituálisként, római rektorként, majd kalocsai érsekként is sok bölcs és emberséges intézkedés fűződött hozzá. Másrészt örömmel láttuk, hogy a Szentatya nem akarja bizonytalanságban hagyni a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyét. Személyedben olyan koadjutort nevezett ki, aki alkalmas volt arra, hogy bármely pillanatban átvegye Isten népének pásztori kormányzását. Ugyanakkor új volt a helyzet is, hiszen 1993-ban megváltoztak az egyházmegye határai. A Váci Egyházmegye egy jelentős része is Kalocsához került. Ennek az új területnek és a rajta élő közösségnek olyan nagy volt a súlya, hogy illő volt megváltoztatni az egyházmegye nevét is Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyére. Örömmel és várakozással néztünk tehát az új koadjutorra, aki a Váci Egyházmegyéből érkezett, és így személyében is képviselte az átalakulást, a közösség megújulását.

Ígéretesen hangzott jelmondatod is: „Isten országáért” – „Pro regno Dei”. Volt, akinek erről a Regnum Marianum gondolata jutott az eszébe – nem is véletlenül, hiszen hivatásod, papi életutad ebből a közösségből indult. Ugyanakkor

Isten országa a legtágabb valóság. Krisztus művének központi gondolata, hogy elhozta hozzánk az Isten országát. Ez az ország azonban a már és a még nem feszültségében van jelen a történelemben.

Polgárai vagyunk mint keresztények, élő tagjai, ha a megszentelő kegyelem állapotában vagyunk. Ugyanakkor

feladatunk, hogy hirdessük, hogy építsük ezt az országot, amely nem e világból való, de már itt a földön kifejti hatását.

Hatásai közé tartoznak a Szentlélek gyümölcsei: a szeretet, az öröm, a békesség, a hűség, a jóság – csupa olyan ajándék, amely püspöki munkád során kiáradt az egész hívő közösségre. Azokra, akiket felszenteltél, akiket megbérmáltál, akiknek kiszolgáltattad a többi szentségeket, akiknek fáradhatatlanul hirdetted bibliaórákon és katekézisekben, személyesen és tömegtájékoztatói eszközök útján Krisztus igazságát.

De ezek az ajándékok jutottak el az emberekhez pásztori vezetésed számos intézkedése útján is. Katolikus iskolák létesítése és támogatása, papok és szerzetesek munkájának szervezése és erősítése, mind Isten országának építéséhez tartozott. És persze ennek keretében fizikai építkezésre is szükség volt, erre is lehetőséget adott a történelem. Nemcsak a székesegyház és az érseki palota, nemcsak közösségi épületek, plébániák és templomok nyerték vissza régi szépségüket vagy újultak meg egészen, hanem a bennük élő közösség is sokszor kapott bátorítást, új lendületet. Ha pedig épülnek a lelkek és a hívő közösségek, akkor méltán mondhatjuk, hogy épül az ország is. A magyar irodalom, a magyar kultúra és a magyar nép iránti szeretetedet sokan ismerik és tisztelik.

Hálát adunk a gondviselő Istennek azokért az ajándékokért, amelyekkel szolgálatod által gazdagította Egyházunkat és népünket. Köszönjük testvéri nyitottságodat, összetartó, baráti részvételedet püspöki karunk és hazai egyházunk életében! További életedre és főpásztori küldetésedre kérjük a Szentlélek világosságát és erejét, Isten bőséges áldását. Ámen.

Bábel Balázs érsek a szentmise végén köszönetet mondott az elmúlt 25 év kegyelmeiért. Azt a történetet osztotta meg a jelenlévőkkel, amelyet a püspökké szentelésekor is elmondott. Sorkatona korában a Kalocsa környéki munka közben a tiszt jelentőségteljesen közölte vele: „Örüljön, Bábel honvéd, hiszen a kalocsai érsek volt birtokát áshatja!” – így a főpásztor képletesen szólva már akkor elkezdte a munkát, és munkálkodik azóta is Isten országának építésében.

Foto: KALO Hírek, Forrás: Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmege.

Egyházközségünk nevében e neves évforduló alkalmából Érsek atyának főpásztori feladatai ellátásához sok erőt és jó egészséget kívánunk. A jó Isten áldása kísérje továbbra is életét!

Szent Adalbert (Béla) püspök és vértanú, az Esztergom-Budapesti Főegyházmege védőszentje

Szent Adalbertre emlékezünk liturgikus emléknapián, április 23-án. A vértanú püspök 994–995-ben járt Magyarországon, ő keresztelte és bérálta meg Szent Istvánt. Az Esztergom-Budapesti Főegyházmege védőszentje.

Adalbert Kelet-Csehországban született 956 körül. Születésekor a Vojtech nevet kapta. Apja cseh fejedelem volt, anyja szász származású; 972-től a magdeburgi dóm iskolájában tanult. Bérálásakor vette föl az Adalbert nevet pártfogója, a magdeburgi érsek iránti tiszteletből. Prágában szentelték pappá. A 980-as évek második felében a cseh város püspöke lett.

Adalbert befelé forduló természete, kolostor csendjére vágyódó lelke azonban nem volt fölkészülve a küzdelemre és keménységre, melyet egy félig civilizált és megtért nép vezetése igényelt. Az állandó sikertelenségek, a nép ellenállása megérlelték a püspökben az elhatározást: 988-ban Rómába ment a pápához, s kérte, engedje őt zarándokként Jeruzsálembe, hogy ott szegényen és magányosan szolgálja az Urat. A Monte

Cassinó-i apát tanácsára aztán megváltoztatta tervét, Rómába ment, és 990-ben bencés szerzetes lett az aventinusi Szent Alesszusz és Bonifác-kolostorban.

A csehek azonban hamarosan hazahívták. A pápa és az apátja iránti engedelmességből Adalbert 993-ban ismét visszatért Prágába. A római kolostorból magával vitte tizenkét társát, s megalapította velük a breznovi apátságot. Ez az apátság idővel szellemi-lelki középponttá lett: sok püspököt, apátot, szerzetest adott Cseh-, Morva-, Lengyel- és Magyarországnak, és számos misszionáriust küldött

Oroszországba. Évszázadokon keresztül a keresztény vallás és kultúra sugárzó központja volt a nyugati szlávok számára. Adalbert már ezzel az egyetlen alapításával is kitörölhetetlenül beírta nevét Európa civilizációjának és hitterjesztésének történetébe.

A csehországi állapotok azonban nem javultak. A békére és kiengesztelődésre törekvő püspök ismét elhagyta Prágát. 994–995-ben Magyarországon térített. Ő keresztelte és bérmalta meg többek között Szent Istvánt.

996-ban visszatért római kolostorába. Ez év májusában koronázták német-római császárrá III. Ottót, akire mély benyomást tett Adalbert őszinte és komoly vallásossága, jámborsága. Barátok lettek. A pápa, a császár, az érsek ekkor már együtt sürgették Adalbertet, hogy folytassa prágai tevékenységét. A bencés szerzetes számára szent volt az engedelmesség. Hazafelé menet elkísérte III. Ottót Németországba, és hosszabb ideig nála maradt Mainzban. Jelentős része volt a császár vallásos és politikai gondolkodásának formálásában; megnyerte őt a keleti misszió ügyének is. Útközben kapta a hírt, hogy legközelebbi rokonait Csehország hercege, II. Boleszláv kegyetlenül meggyilkoltatta. Látva, hogy a családja nyújtotta támogatás semmivé lett, s nemzetségének esküdt ellensége került hatalomra, az eredményes munkát teljesen reménytelennek tartotta. Úgy látta, hogy a Prágába vezető út lezárult előtte. Ezért Lengyelországba ment, és megalapította Meseritz kolostorát. 996–997-ben az északi balti törzsek között végzett missziós munkát. Ezt követően a litvánok közé készült, azonban 997. április 23-án a Visztula torkolatának vidékén pogány poroszok megölték.

A lengyel herceg kiváltotta testét a gyilkosoktól, és Gnieznóban temette el. Már 999-ben a szentek sorába iktatta II. Szilveszter pápa, s ezt követően, 1000-ben engedélyezte az önálló, Gniezno székhelyű lengyel egyháztartomány létrehozását.

Esztergomban az első székesegyházat az ő tiszteletére építette Szent István király 1010-ben.

Istenünk, te vértanúdat, Szent Adalbert (Béla) püspököt szenvedései jutalmául szentjeid sorába emeltesd. Add, kérünk, hogy példája nyomán eljuthassunk az örök hazába. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen. Kép: Benczúr Gyula: Vajk megkeresztelése (1875), Forrás: Magyar Kurír, lejegyezte:

Mongyi Kornélia

A Fatimai Boldogságos Szűz Mária

1917. május 13-án egy Cova da Iria („Béke völgye”) nevű helyen, a portugáliai Fatima közelében három pásztorgyermek, a tízéves Lúcia Santos és unokatestvérei, a kilencéves Francisco és a hétéves Jacinta Marto egy asszonyt pillantottak meg, aki ragyogóbb volt, mint a nap.

Az Asszony imádságra buzdította a gyerekeket, és arra kérte őket, hogy minden hónap 13-án jöjjenek el Cova da Iriába. A gyermekek teljesítették a kérést, és június, július, szeptember és október 13-án ismét megjelent nekik a Szent Szűz. (augusztusban 19-én történt a jelenés, mivel 13-án a gyerekeket kihallgatás miatt fogva tartották.)

A júliusi jelenés alkalmával a gyerekek látomást kaptak a pokolról. A Szűzanya ekkor kérte először, hogy ajánlják fel Oroszországot az ő Szeplőtelen Szívének. E följajánlást XII. Piusz végezte el 1942-ben, majd VI. Pál 1964-ben megismételte.

A jelenések híre gyorsan terjedt, és az utolsó alkalommal, 1917. október 13-án mintegy 70 ezer ember volt jelen Cova da Iriában. Ekkor történt a híres „napcsoda”: a nap megnagyobbodott, forogni kezdett, majd úgy tűnt, rázuhan a földre. A jelenések során a Szűzanya titkokat bízott a pásztorgyerekekre. Lúcia sokáig nem beszélt ezekről, majd az 1940-es években püspöke utasítására leírta a titkokat.

A három titok közül az első a pokol látomása és azoknak a büntetéseknek a jövendölése, melyek a világra várnak, ha nem hallgat Mária intésére; a második titok Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletének kinyilatkoztatása, mely reménycsillag a világ békéje és a lelkek üdvössége számára. E titkokat 1942-ben hozták nyilvánosságra. A harmadik titkot Lúcia nővér 1959-ben egy zárt borítékban eljuttatta XXIII. János pápának, aki elolvasása után úgy döntött, hogy nem tárja fel annak tartalmát. Nyilvánosságra hozataláról II. János Pál pápa határozott 2000-ben.

Részlet a titokból: *„[...] láttunk egy fehérbe öltözött püspököt, akiről úgy éreztük, hogy ő a szentatya. [...] ment botladozó léptekkel [...], fölérve a hegy tetejére, térdre borult a nagy kereszt lábánál, és egy csoport katona lőfegyverekkel és nyíllal tüzelve rá, megölte őt.”*

II. János Pál ellen 1981. május 13-án követtek el merényletet a Szent Péter téren. A fatimai jelenések első napja és a merénylet időpontja közti egybeeséssel kapcsolatban így nyilatkozott: „Nem tudom, ki adta a fegyvert a gyilkos kezébe, de azt tudom, hogy ki térítette el a golyót, egy láthatatlan kéz, egy anyai kéz irányította.”

Egy évvel a merénylet után a szentatya Fatimába zarándokolt, hogy hálát adjon a Szűzanyának. A lövedéket, mely megsebesítette, ma is a fatimai Mária-szobor koronájában őrzik. A Szent Szűz kérésének eleget téve II. János Pál pápa 1984-ben felajánlotta Mária Szeplőtelen Szívének az emberiséget. Francisco és Jacinta gyermekként hunytak el 1919-ben és 1920-ban, II. János Pál pápa harmadik fatimai útján, 2000. május 13-án avatta őket boldoggá, Ferenc pápa 2017-ben, az első fatimai jelenés 100. évfordulóján szentté avatta őket. Liturgikus ünnepük: február 20. Lúcia nővér 2005. február 13-án hunyt el, kilencvenhét éves korában.

„A Szent Szűz anyai aggódással jött el ide Fatimába, hogy kérje az embereket: *»Ne bántsák többé Istent, a mi Urunkat, akit már annyi bántás ért.«* Az anyai fájdalom készítette szóra; köpenye alá akarja gyűjteni gyermekeit. Ezért kéri a kis pásztoroktól: *»Imádkozzatok, sokat imádkozzatok és ajánljatok föl áldozatokat a bűnösökért; oly sok lélek jut a pokolba, mert nincs, aki imádkozzon és áldozatot ajánljon föl értük.«* (Részlet II. János Pál pápának a boldoggá avatáson mondott homíliájából) Forrás: *Magyar Kurír, Magyar katolikus lexikon, Katolikus.hu – Könyvtár – II. János Pál pápa írásai*

Nagyné Balázs Zsuzsanna

Portugáliai Fatima a világ oltára

II. János Pál pápa a világ oltárának nevezte a portugáliai Fatimát. 1917. május 13-án egy „Béke völgye” nevű helyen, a portugáliai Fatima közelében három pásztorgyermek egy asszonyt pillantott meg, aki ragyogóbb volt, mint a nap. Ő a Rózsafüzér Királynőjének nevezte magát.

Ide látogatott el Norbi atya szervezésével csoportunk 2024. március 14-17 között, mely az egyik legnagyobb zarándokhely Európában. Bemutatkozott a zarándokcsoportunk idegenvezetője Réka, akinek személyében igazán nagy ajándékot kaptunk. Nagy felkészültséggel, hittel és szeretettel volt jelen az életünkben, és mindezek mellett Norbi atya volt a csoport lelki vezetője. Az egész hétvégét gazdagította a sok közös imádság és éneklés, ami olykor csendben vagy közösen történt, de minden esetben áhítatos volt.

A következő napokban idegenvezetőnk által megismertük Fatimát, annak történetét és sok olyan érdekes elbeszélést hallottunk, melyeket csak szervezett csoportban, idegen vezető által hallhatunk. Voltak közös programok, de számos egyedüllétre, elmélkedésre is lehetőséget kaptunk, amikor gondolatainkban lehettünk Szűz Máriával és a szereteteinkkel, akiket természetesen magunkkal vittünk a szívünkben.

A csoportunk közös szentségimádása meghatározó volt számomra. Az Oltáriszentség meghívást jelent a hívők számára, hogy időt töltsenek Jézus szentséges jelenlétében. Lehetőséget ad a lelki elcsendesedésre, önvizsgálatra és a személyes kapcsolat megújítására Istennel. Imádkozhatunk másokért, vagy saját életünk nehézségeire kérhetünk útmutatást és erőt. Lehetőségünk van, hogy hálát adjunk Istennek és kifejezzük iránta érzett hűségünket és szeretetünket. A szentségimádásunk során saját imáinkat, valamint a szereteteinktől hozott levelekben leírt és megfogalmazott ima szándékot az Oltáriszentség elé helyeztük. Az Úrral eltöltött imádságunk megerősítette hitünket, hogy megújulva térjünk vissza mindennapi életünkbe.

A másik, szintén közös utunk a Mindszenti bíborosról elnevezett Fatimai Magyar Kálvária volt, mely egy olajfa ligeten vezetett keresztül. Korán indultunk, párás szürkéség vett körbe minket, érdekes érzések és illatok, a keresztút állomásinál az elmélkedés, a hely szelleme különlegessé tette ezt a nagybőjti délelőttöt.

Életünk tele van a keresztút nehézségeivel, amelyek minden embert érintenek élete során. Fontos megjegyezni azonban, hogy ezek a nehézségek gyakran hozzájárulnak egyéni növekedésünkhöz, fejlődésünkhöz és belső megerősödésünkhöz.

Szombat este fáklyás körmeneten vettünk részt, melyen a Fatimai Szűz Mária szobrát hordozzák körbe a jelenések kápolnája előtti téren. Mindenki együtt éneklé „Szép Iria tündökölt, május volt éppen, s Te eljöttél Mária, mennyei fényben. Ave, ave, ave Maria* Ave, ave, ave Maria...” Katartikus érzéssel éltük át ezt az estét mindannyian. Éjszakába hajlóan közösen is és egyedül is az imádság, a rózsafüzér, szentségimádás, gyónás és keresztút építette fel ezt a fatimai zarándoklatot.

A csendes, imádságos napokat a nyüzsgő és harsány lisszaboni városnézés zárta, ahol mindenki megtapasztalhatta, hogy egy zarándoklat olykor „nehéz” és koránt sem egyszerű, de mégis mindig öröm, emlékezés és hála.

Lisszabonban megcsodáltuk a Szent Jeromos-kolostort is, mely a város Belém negyedében található. A fenséges épület a manuel stílus legsikeresebb alkotása és egyben Lisszabon legjelentősebb műemlék épületegyüttese a Belém toronnyal és a Felfedezések emlékművével az Atlanti-óceán partján.

Hétfőn értünk haza, de lélekben még napokig Fatimában voltam, újból és újból átéltem az ott tapasztalt érzéseket.

A mai napig gondolatban vissza-visszatérek és felidézem a zárándoklat élményeit, ott látom magam a téren, a Jelenések kápolnájában, a keresztúton, és tiszta szívből hálát adok, hogy mindez az életem része volt.

Fatimai Szűz Mária, Rózsafüzér királynője könyörögi érettünk!

Nagyné Balázs Zsuzsanna

Anyák napja

*"Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az Édesanyámat!!!"*

Minden kedves édesanyát szeretettel köszöntünk, és hálát adunk értük Istennek. Megköszönjük, hogy igent mondtak az életre. Fohászkodunk az elhunyt édesanyákért is, fogadja be őket a Mindenható az örök boldogság mennyei világába.

Gyermekeink szerint milyen a jó mama?

Melyik anyuka nem kérdezte még meg magától, hogy vajon jó anyja-e gyermekeinek?...

„Nincs semmiféle recept arra, hogy valaki tökéletes anya legyen, de ezer és egy módja van annak, hogy jó anya lehessen” – mondta Jill Churchill sikeres amerikai regényíró. Melyik anya nem kérdezte még magát, hogy jól csinálja-e, gyermekeinek jó anyja-e? Az anyai szerep, ugyanúgy az apáé, szédületesen nehéz feladatnak tűnik az anyaság elején. „Sikerülni fog?” „Jó mama leszek majd?” Kérdések, amiket számos asszony tesz fel, gyakran még gyermekük születése előtt. A vágy, hogy az anyai szerepet a legjobban teljesítsük, úgy tűnik természetes, sőt ösztönös. Mit értsünk azon a kifejezésen, hogy jó anya? Hogy ezt megtudjuk, az Aleteia azoktól gyűjtött válaszokat, akik erről teljes természetességgel beszélnek: maguktól a gyermekektől. A válaszok tele vannak tisztánlátással, humorral és szeretettel.

A jó mama jellegzetessége a kedvesség.

„A gyermek anyját mosolyáról ismeri fel” Vergilius

A gyermekek válaszaiban a kedvesség nyerte el az első helyezést. A 9 éves Melchior elmagyarázza, hogy egy jó anya „az, aki kedves, aki játszik velünk, meghallgat minket, babusgat minket és nem szid sokat!” Sixtine, aki 8 éves, rádupláz: „olyan „mama” a jó, aki mindig mosolyog, aki nem harszik meg és aki mindig elégedett gyermekeivel”. A vele egykorú Tiphonie összefoglalja: „az, aki gyermekeit szeretettel és kedvességgel neveli”. A 4 éves Vienney megható egyszerűségű meghatározást ad: „amikor ránk mosolyog”. Victoire öt szóban foglalja össze „a jó anya szereti gyermekeit”.

Egy jó mama szolgálatra kész

„A szeretet elsősorban saját magunk odaajándékozása” Jean Anouilh

Balthazar, a 4 éves kisfiú hálával sorolja mindazokat a szolgálatokat, amit anyjától kap: „A jó mama, az olyan nagyon kedves mama, aki rengeteg dolgot tesz meg a gyerekeiért, aki rendbe teszi a játékszobát. Elkészíti az ételeket, mint te, anyu, és elénk teszi”. Théodore nagyra értékeli a tiszta ruhát: „olyan anya, aki folyton járattja a mosógépet”, hasonlóképpen gondolkodik a 8 éves Thalie: „aki tiszta ruhákat ad” és a 10 éves Gemma: „aki elrakja a szanaszét heverő ruhákat”. A szeretetnek

ezt a nyelvét, ami a szolgálaton alapul, Chapman nagyon pontosan írja le „A szeretet öt nyelve” című írásában. Ez a nyelv a gyermekeket nem hagyja közömbösen, holott azt hihetnénk. Elgondolkodhatunk rajta a következő mosások alkalmával!

Egy mama, aki mérték nélkül ad

„A szeretet nem méricskél – magát adja.” Teréz Anya

„Meglepetéseket készít nekünk”, „plüssállatokat kapunk és mindig ad ajándékokat”, „úgy bánik velünk, hogy jól elkényeztessen”... A gyermekeknek nagyon jól esik az ajándék, ami konkrét materiális jele számukra a szülők irántuk való szeretetének. Hozzá kell tenni, hogy ahogy nőnek, egyre inkább felismerik, hogy nem az ajándék értéke számít. A 11 éves Thais is ezt hangsúlyozza: „egy kevés pénzzel rendelkező mama is nagyon jó anya lehet, másképpen is tud adni, nem csak pénzzel!” Ambroise helyesli: „Igen, adhat pusztit és ölelgethet minket!”

A jó mama tanít és nevel

„Az édesanyák karjaiban nevelődik az emberiség, és nemzedéktől nemzedékre itt érik őt a legértékesebb hatások.” Edmond de Pressensé, A keresztény család, 1856

A nevelés sem marad ki a jó mama portréjának megrajzolásából. Ségolene kislánya, Maylis úgy véli, hogy egy jó mama „úgy oktatja gyermekét, mint például te, amikor a múltkor „nemet” mondtál nekem a müzlire”. Caroline gyermekei kifejtik: „egy jó mama időnként leszid minket és meg is büntet, igazat mond és biztonságot teremt a gyerekeinek.” A 6 éves Pia így összegezi a jó anya hivatását: „Gyermekeit okossá és engedelmessé neveli”.

Egy mama, aki mindig jelen van

„Mamánk jelenléte azt az érzést adja nekünk, hogy halhatatlanok vagyunk” Jean Gastardi

Az együtt töltött idő nagyon lényeges, ahogyan ezt a 3 éves Eloï magyarázza: „Együtt főzünk, vagy a 7 éves Lea: „Együtt végezzük a ház körüli apró munkákat!” Esther úgy gondolja, hogy „egy jó anya elviszi gyermekeit az ünnepi vásárba, velük együtt étkezik, és este leül az ágyunkra és mesél!” Mathias viszont a jó anyát úgy látja, hogy „a jó anyukával biztonságban érzik magukat a gyerekek, pusztán azzal, hogy mellettük van, és elfeledtetni velük a rémálmaikat, és mellette jól érzik magukat.”

Egy mama, aki jól táplál minket

„Egy anya ismeri olyan ételek receptjeit, amelyek táplálók és segítik a növekedést.” Pam Brown

Tagadhatatlan és nem lekicsinyelhető jó tulajdonsága a jó anyukának, ha jól tudja táplálni gyermekeit. Marie-Madeleine gyermekeinek véleménye egyhangú: „jó ételeket készít, házi sülteket, süteményeket és egy csomó finom ételt”. Az 5 éves Antonin így gondolja: az a jó mama, aki jó házilekvárt főz”, Melchior azt gondolja: „olyan ételeket főz, amiket szeretünk”, Helene lánya szerint pedig „olyan mama, aki cseresznyét ad nekünk, és síel!” Maximilien a maga 5 évével úgy ösztöngi pocakjának igényeit, hogy „egy jó mama mindig ad enni”. Maxence szerint egy jó anyag „jól és kiegyensúlyozottan főz”, Caroline gyermekei pedig igen bölcsen határozzák meg véleményüket: „olyan mama a jó, aki nem ad túl sok édességet, hogy ne romoljanak el a fogaink”.

Egy mama, aki vigasztal

„Valami öröm ér? Gyorsan futunk anyánkhoz és elmeséljük. Vigasztaló karjaiban mondjuk el bánatainkat vagy szégyenünket.” Alfred de Musset, Édesanyámnak.

Sixtine elképzelése a jó anyáról kihívást jelent a világ összes mamái számára: „a jó anya meghallgatja gyermekei minden dologát, sokat beszél velük a problémáikról és megoldja azokat. Mindig kész odafigyelni gyermekeire. Olyan anya, aki a lefekvés idejére mindig jókedvre deríti a gyermekeit, akkor is, ha előzőleg rossz kedvük volt.” Thais, aki 9 éves, hozzáteszi: „olyan, aki igazán mindenben velünk él: velünk nevet, velünk sír”. Maxence gyönyörű képet fest: olyan anya, aki segít nekünk, amikor nehézségeink vannak, aki tanít minket, és aki felel, amikor szükségünk van rá”.

A jó mama én vagyok, te vagy, ő az

A jó anyáról készült kép annyira teljesnek tűnik, hogy minden anya felfedezheti magát benne ilyen vagy olyan formában. A megkérdezett gyermekek gyakran ilyen formában foglalták össze véleményüket: „a jó mama, az te vagy”, „olyan mama, akit szeretek, szóval te!”, „az te vagy, mert te mindig jó vagy”. A 4 éves Octave úgy látja, hogy: „a jó anya sokat dolgozik, hogy pénzt keressen”, de Leon véleménye más: „jó, mert otthon marad, hogy jól tudjon foglalkozni velünk”. A gyermekek spontán megnyilatkozásaikkal minden vitára pontot tesznek: „akár otthon, akár a munkában, egy jó anya, az mindenképpen jó anya”.

Ez a mama nem tökéletes, hanem több, mint tökéletes!

Albin, aki 4 éves, úgy gondolja, hogy egy anyuka „akkor jó, ha szép”. A 4 éves Guilhem úgy nyilatkozik, „akkor szép, amikor baba van a hasában”. A gyermekek látásmódján átragyog az anya sugárzó szépsége, amikor az életet hordozza, amikor az életet adja és továbbadja, ahogyan csak telik tőle. Ugyanúgy, ahogyan ti, ahogyan mi, ahogyan ők, generációkon, időkön és helyszíneken át. Leopoldine lánya, miután leírta, hogy milyen a jó anya, így folytatja: „ez az anya nem tökéletes, hanem több, mint tökéletes. És ez az anya ... ez a mi mamánk!”

Megható a gyermekek spontán megfogalmazásaiban kicsiben felfedezni Pál apostol korintusiaknak írt levelének gondolatait: „A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is kevély. Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel. Nem örül a gonoszságnak, örömet az igazság győzelmében leli. Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel. S a szeretet nem szűnik meg soha.” (1 Kor 13) Átviláglik ugyancsak mindaz a csodálat, amit a gyermekek anyjuk iránt éreznek, és mindaz a szeretetből fakadó cselekedet, amit az anyjuk naponta megtesz gyermekeiért. Egy jó anya vajon nem egyszerűen az, aki minden megtesz gyermekeiért, ami tőle telik?

Fordította: Dr. Seidl Ambrusné, Forrás: Aleteia

Urunk mennybemenetelének ünnepe

Ascensio Domini – az Úr mennybemenetele néven üli meg a katolikus egyház a húsvét utáni negyvenedik napot, amikor kereszthalála és feltámadása után Krisztus Urunk a mennybe ment. 1918-ig ekkor zárult a húsvéti szentáldozás ideje, ebből ered az ünnepnap egyedülálló magyar neve: áldozócsütörtök.

Jelenleg pünkösöd vasárnapjáig tart a húsvéti idő. Urunk mennybemenetelét az ősegyház a negyedik századig a Szentlélek eljövételével együtt, pünkösdkor ünnepelte. De ekkortól a Szentírásból ismert húsvét utáni negyvenedik napra került. .... Jézus Krisztus mennybemenetelének leírása az Újszövetségben három helyen szerepel: Márk evangéliuma 16. fejezetében, Lukács evangéliuma 24. fejezetében és az Apostolok cselekedetei 1. fejezetében. Áldozócsütörtök – Urunk mennybemenetelének ünnepe. Szent Ágoston leírása nyomán az egész világon elterjedt ünnep. Az Úr utolsó rendelkezéseit, a Vigasztaló megígérését és a mennybemenetelt beszéli el

az ünnep liturgiája. Szent Ágoston így elmélkedik Krisztus mennybemeneteléről: „*Ki az, aki fölmege? Ugyanaz, aki leszállt. Azért szálltál le, Uram, hogy meggyógyíts, azért szálltál fel, hogy fel-emelj. Ha magamtól emelkedem fel, elesem, de ha te emelsz fel, sértetlen maradok...Neked, aki feltámadsz, ezt mondom: Uram, Te vagy a reménységem; neked, aki a mennybe szállsz:Te vagy az én menedékem.*” **Kép: Wikipédia (John Singleton Copley: A felemelkedés) Magyar Kurír, Forrás: Wikipédia, (Berényi Kornélia/Felvidék.ma)**

Pünkösd

Ha az egyházi év három legnagyobb ünnepére tekintünk, mindhárom esetben láthatunk egy kettőséget, egyfajta kellemetlen, nyugtalanító feszültséget az ünnep tartalma, a megidézett események és a bennük kifejeződő, ma, itt és most is ható lényeg között. A karácsony esetében olyan egyértelmű várni a szeretet megszületését, örülni a földre szállt Istengyermekeknek, s emiatt talán kicsit jobbnak, nagylelkűbbnek, szeretettelibbnek lenni. A húsvét már kicsit elvontabb és érthetlenebb, de a rügy-fakadással, a harsogóan zöld tavasszal párosuló ünnepen talán mégis kicsit érthetőbb lesz az is, hogy a feltámadás, az újrakezdés, az új élet mit jelen. De a pünkösd? Azon azt látjuk, hogy nagyon nehéz az „itt és most”-ban valami számunkra személyesen szóló üzenetet, életet formáló üzenetet találni. Pedig egyrészt ugyanitt van a másik két nagy ünnephez hasonlóan a sokat olvasott, sokat hallott történeti elbeszélés: a szélzúgás, a lángnyelvek, a nyelvek csodája – ezeket jól el tudjuk képzelni. De a lényegét, a Szentlélek kiáradásának ma is ható, magunkon is megtapasztalható erejét nehezen tudjuk azonosítani, így itt általában meg is akad az ünnep megértése. *Éppen ezért érdemes először az evangéliumi elbeszélésre figyelni, ahol Jézus továbbadja küldetését tanítványainak s egy egyszerű gesztussal tanítványira lehel. S lehet: a tanítványoknak ez ott és akkor ugyanolyan érthetetlen volt, mint amilyen érthetetlen nekünk is sokszor a Szentlélek kiáradása, működése. E leheletben azonban valamiképpen visszaidéződik a teremtéstörténetben is olvasható isteni gesztus: az, amikor „az Úristen megalkotta az embert a föld porából és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember élőlényé”. Vagyis a Szentlélek, Isten szent lehelete hasonló módon árad belénk és éltet minket, mint amikor Isten a nem élő anyagból élő lényt alkotott. És ez az, ami megtapasztalhatóvá,*

átélhetővé teszi a pünkösd titkát: a főlő, zárt ajtók mögött élő, a hitben és küldetésben elbizonytalanodó tanítványok (gondoljunk csak Tamás vagy Péter történetére) egyszer csak „életre kelnek”, kilépnek az addig rettegett környezetük elé és erővel és magabiztossággal kezdik hirdetni a Krisztust, s teszik min-

dazt, amitől eddig féltek, s ezzel az Örömhírrrel jutnak el „a föld végső határáig”.

S noha a harmadik isteni személy mivoltáról, lényegéről, természetéről valóban sokkal nehezebb kialakítanunk bármiféle képet magunkban, s ezért is nehéz a pünkösdi titkát megértenünk, az mindenképp közelebb visz bennünket a Szentlélek titkához, ha erre az éltető, megelevenítő, bátorságot adó, a zártságból kitörő lélegzetre gondolunk. Nem véletlen, hogy az Apostolok cselekedeteinek leírása is légmozgással, szélzúgással írja le a Szentlélek kiáradását, s nagyon jól rámutat ennek összefüggésére nyelvünkben az egy tőről fakadó lélegzet és lélek kifejezés.

A másik, pünkösdhöz kapcsolódó, sokat emlegetett esemény a „nyelvek csodája”. Ennek leírása szintén egyértelműen visszautal a kezdetekre, a Teremtés könyvének arra az epizódjára, amikor az emberi hiúságból, kapzsiságból, önzésből, magamutogatásból kifolyólag egyszer csak összekeveredtek az emberi nyelvek, határok, elszigetelődések álltak be a megértésben, s az embereknek meg kellett tapasztalniuk: „nem egy nyelvet beszélünk”...

A pünkösdi esemény a nyelvek csodájával ennek helyreállítását akarja kifejezni: a sokféleség megmarad, de valahol mégis egyek vagyunk, megértjük egymást, hiába más-más nyelven értünk.

Milyen jó volna, ha ma is rá tudnánk bízni magunkat a Szentlélek erejére, amikor nemcsak nyelvileg, de vallásilag, kulturálisan, szociálisan is minduntalan azt tapasztaljuk: egyáltalán nem egy nyelvet beszélünk...

S milyen jó volna, ha ma is rá tudnánk bízni magunkat a Szentlélek erejére, amikor minduntalan abba botlunk, hogy noha Jézus Örömhírét, Isten szeretetét küldetésünk volna hirdetni, de sokszor élünk bezárva, bezárkózva, félve, elbizonytalanodva.

S noha a Szentlélek kiáradása, a pünkösdi lehet, hogy a legnehezebben megfogható, megérthető ünnepünk, fontos lenne a jelenség, az évről évre felolvasott és ismertként hangzó leírások mögött a lényegyet, a Szentlélek erejét, a félelmek feloldását és az egység, a közösség keresését középpontba állítani. Ezt akarja, ezt várja és éppen ebben is segít a Lélek – s nem csak pünkösdi ünnepén!

Kondé Lajos / Magyar Kurír

Ötven nap a rácsodálkozásra

A húsvéti idő, a liturgikus naptárban a húsvétól pünkösdig tartó időszak ugyanolyan fontos, mint a nagybőjt. A Szent Orsolya Rend Római Uniójának apácája, Laure Blanchon teológus szemlélteti számunkra, hogyan tudjuk ezt teljes mértékben megélni.

Miért fontos, hogy ne lépjünk túl a húsvét és a pünkösdi közötti időszakon, a húsvéti időn?

Megszoktuk, hogy nagy hangsúlyt fektetünk a nagybőjtre, teljes mértékben megéljük a húsvét felé vezető utat. Majd megünnepeljük a feltámadást, még húsvéthétfőn is örvendezünk (gyakran csak azért, mert szünnap...), de aztán hajlamosak vagyunk leállni és túllépni az ünnepi érzületen. Milyen kár! Krisztus feltámadása olyan nagy misztérium, hogy egyházunk 50 napot kínál nekünk, hogy ennek teljes gazdagságát feltárjuk az életünkben. A húsvéti idő húsvét nyolcadával (oktáva) kezdődik, melyben minden nap megemlékezünk Jézus Krisztus feltámadásáról, és a Mennybemenetel ünnepén át egészen pünkösdig tart. Nagyszerű alkalom arra, hogy hálát adjunk az Úrnak azért az útért, amelyet mindannyiunk előtt megnyitott.

Mi ez az út?

Amikor azt énekeljük, hogy „Krisztus feltámadott”, azt hirdetjük, hogy nem a szenvedésé, a lemondásé, az elszakítottágé vagy a halálé az utolsó szó. Az Úr nyitja meg majd az élet útját, sőt, már meg is nyitotta azt. Igen, az az út, amit az idők beteljesedésekor teljességében fogunk látni, már itt és most kibontakozik. És ezt nekünk ismernünk kell! Isten népének egy olyan valódi önnevelést kell kifejlesztenie, mely elvezet annak felismerésére, hogy az élet nagyobb és erősebb mindennél. Ez nem olyan egyszerű. Mindannyiunkban megvan az enyhe hajlam arra, hogy nagyobb figyelmet fordítsunk az akadályokra vagy nehézségekre, mint az életnek azokra a kis hajtásaira, melyek épp elkezdtek kisarjadni. A Teremtés segíthet nekünk ebben az önnevelésben. Töltsünk időt annak megfigyelésével, ahogy az elhaltak látszó fakérgen áttörnek a rügyek. A tavasz berobbanása, amely mindig egybeesik a húsvéti időszakkal, alkalmat ad az öröme, rácsodálkozásra, ujjongásra.

Művelni kell magunkban az ujjongást?

Amennyire a nagybőjt a megtérés ideje, annyira a húsvéti idő az ujjongás és a hála ideje. Arról szól, hogy megtanuljunk szemlélni azt, ami nekünk adatott, ami szép, és ami gyönyörködtet minket. Szörnyű szerencsétlenségek és mély nyomorúság mindig lesz ugyan, de ebben a szenvedéssel teli sivatagban legyünk éberek, hogy rá tudjunk találni a remény forrásaira. Megtalálhatjuk őket Isten művében, de az embertársaink munkájában is. Merjük azt mondani szeretteinknek vagy kollégáinknak: „Látom, hogy ezt megtetted, köszönöm! Örömet, fényt ad.” Vagy, ha hitoktatást akarunk szervezni a húsvéti időre (és erre valóban szükség mutatkozik) – akkor el lehetne képzelni például olyan ünneplő pillanatokat, amelyek a fény, a hálaadás és az ujjongás köré szerveződnek.

Hogyan segít a liturgia belépni ennek dinamikájába?

A húsvéti időszak minden napján az imaórák (hórák) liturgiája, akárcsak az Eucharisztiaé, alkalmat ad arra, hogy újraolvassuk az Apostolok Cselekedeteit. Azok az emberek, akik Mesterük halála után bezárkóztak, most kimennek, hogy hirdessék a feltámadás örömhírét. És ha most tele vannak örömmel és bátorsággal, az azért van, mert a feltámadt Jézus kinyilatkoztatta magát nekik, ezáltal megszabadítva őket a félelemtől, a szorongástól és végül a haláltól. A liturgia szövegei arra ösztönöznek bennünket, hogy újraolvassuk, amit az elmúlt évben megtapasztaltunk, hogy meglássuk benne Isten munkáját. Hogy felismerjük azokat a pillanatokat, amikor a Feltámadott meglátogatott minket is, hogy ajtókat nyisson az életre és reményt adjon. Ebben az évben a kút mélyén voltam, de az Úr most felemel. Még nem állok, de Ő itt van, fogja a kezem, és velem van, hogy újra talpra álljak. Köszönöm, Uram! Vagy: ebben az évben minden fényesen sikerült, csak úgy áradt az élet. Köszönöm, Uram! Ha már felismertük a kapott áldásokat, hogyan is tarthatnánk meg magunknak? Az apostolokat követve túlcseréljük a szívünk, és örömmel eltelve indulunk bizonyosságot tenni, hogy Jézus él.

Tehát ez egy missziós időszak?

Míg a nagybőjt arra hívott bennünket, hogy menjünk ki a pusztába, ássunk le mélyen a bensőnkbe, addig a húsvéti időszak arra hív, hogy menjünk ki a világba, találkozzunk, ünnepeljünk és örüljünk együtt. Az életnek a halál fölött aratott győzelmét hirdessük a világnak, hogy ragályként terjedjen a kegyelem! A nagybőjt során különböző fogadalmakat tettünk és tartottunk be, például az imádkozásra vonatkozóan, és a szolidaritásra is azokkal, akik különösen nehéz keresztet cipelnek. Erősítjük tovább a testvériségnek eme kötelékeit, és a barátságunk ezen az útján együtt fogjuk megtapasztalni az üdvösséget, Isten erejét. Ha 40 napig edzettünk, akkor a húsvét oktávjának elmúltával se veszítjük el a lendületünket!

Nem azért kaptuk ezt az 50 napot, hogy felkészüljünk a pünkösdre?

A húsvét az ünnepek ünnepe: minden misztérium benne van, és meg is ünnepeljük. De az ajándék, amit ezen a napon kapunk, olyan nagy, hogy időre van szükségünk, hogy teljesen kibontsuk. Ezért Isten, mint jó tanító, kézen fog, és lépésről lépésre ünnepelteti meg velünk az ő misztériumát. A

feltámadás ezt jelenti: az élet erősebb a halálnál. A mennybemenetel: Krisztussal emberi voltunk belép a szentháromságos közösségbe. Pünkösd: a Fiúhoz hasonlóan betöltekezünk a Szentlélekkel, hogy teljes mértékben az Atyához csatlakozzunk és az ő szeretetét sugározzuk. Valóban ez a hitünk nagy titka: Krisztus az ő isteni életének részeseivé akar tenni minket. És ahhoz, hogy megtanuljunk feltámadóként élni, nem lesz elég az életünk. Minden évben újra kell járnunk ezt az utat. Ez a liturgikus ciklus nagy pedagógiája. **Fordította: Görgényi Adél, Forrás: lavie.fr**

Jó döntés?

-Franciaországban alkotmányos joggá vált az abortusz, májusban pedig az eutanázia legalizálását kezdeményezi egy törvényjavaslat. A franciaországi döntéssel kapcsolatban Harsányi Pál Ottó ferences erkölcteológussal, a római Pápai Szent Antal Egyetem Hittudományi Karának professzorával készült interjút közölte a Vatikáni Rádió magyar adása március 18-án.

-Március első hetében a francia törvényhozók nagy többséggel elfogadták azt a törvényjavaslatot, amelynek eredményeként az abortusz alkotmányos joggá vált Franciaországban. A lépés válasz az amerikai legfelsőbb bíróság 2022-ben hozott döntésére, amely megváltoztatta a Roe kontra Wade ügyben hozott 1973-as ítéletet, „amely legalizálta és normalizálta az ártatlan emberi élet elvételét abortusz útján” az Egyesült Államokban. Franciaországban 1975-ben Giscard d’Estaing elnöksége idején vált törvényessé a terhesség megszakítás.

A franciaországi döntéssel kapcsolatban kérdezte az abortusz témájáról a Vatikáni Rádió magyar adásának munkatársa Harsányi Pál Ottó ferences erkölcteológust, a római Pápai Szent Antal Egyetem Hittudományi Karának professzorát.

-Harsányi Pál Ottó OFM a 2016-ban megjelent, *Cserépedényben őrzött kincs* című könyvében a házasság és a család aktuális erkölcteológiai és lelkipásztori kérdéseivel foglalkozik.

-A Vatikáni Rádió magyar adásának adott interjújában a ferences erkölcteológus hangsúlyozza: meglepőnek tartja, hogy a jelenlegi háborús helyzetben és demográfiai tendenciák láttán az abortusz kérdése jelenti a prioritást a francia törvénykezésben. A '70-es évek közepe óta egyre fontosabbá vált egyes csoportok számára először az abortusz legalizálása, majd az utóbbi időben joggá tétele.

Ezt a tendenciát II. János Pál pápa a halál kultúrájának terjedésébe illesztette be. A Francia Püspöki Konferencia ellenezte, hogy az abortusz joggá váljon a francia alkotmányban. A főpásztorok rámutattak, hogy a törvény vitája során nem foglalkoztak azzal a kérdéssel, milyen támogató intézkedéseket lehetne hozni azért, hogy az érintett nők általánosságban véve inkább megtartsák magzatukat, illetve azok érdekében, akik nehéz helyzetük ellenére szeretnék

megtartani gyermeküket. Az erkölcteológus ismerteti a Katolikus Egyház álláspontját e kérdést illetően....

-A francia püspökök csalódottságuknak adtak hangot Emmanuel Macron francia elnök azon bejelentése miatt is, hogy új törvényjavaslatot nyújt be, amely legalizálja az orvosi segítséggel végrehajtott eutanáziát. A francia elnök májusban törvényjavaslatot terjeszt elő, amely legalizálja a végső stádiumban levő betegek halálához nyújtott orvosi segítséget. A lépés a 2023 őszén indított hosszas konzultációt követi, amelynek során a többség támogatta a törvényt, amely a 2022-es elnökválasztási kampány programjának részét képezte. Emmanuel Macron elnök „testvériségi törvénynek” nevezte a javaslatot.

Forrás: Vatikáni Rádió, Fotó: Vatican News, Magyar Kurír

Historia domus

Megkezdődött a Plébánia felújítása.

Az idő vasfoga nyomot hagyott szeretett Plébániánkon, így az eddigi szokásos állagmegóvácson túl elengedhetlenné vált egy átfogó felújítás. Néhány évvel ezelőtt a fürdőszoba és az illemhely megújultak ugyan, de a többi helység hibáit már nem lehetett egy tisztasági festéssel eltakarni, így hát belevágtunk. A fűtésrendszer teljesen elavult volt, emellett a konyhában elhelyezett gázkazán és a hozzátartozó csőrendszer olyan csúnya esztétikai látványt

nyújtott, hogy az új kazán már nem is oda, hanem a padlásfeljáróba lett felszerelve. Az új rendszer jóval energiatakarékosabb, amivel jelentős pénz takarítható meg a gazdaságosabb üzemeltetése által, amihez a földem szigetelése is hozzájárul majd. Még a huszadik századból itt maradt konyha a bútoraival, tűzhelyével, linóleumos padlójával együtt megy át a legnagyobb átalakuláson, hiszen ezek is mind ki lesznek cserélve. A teljes villamos hálózat korszerűsítése is nagyon fontos része a felújításnak, mert a földelő szonda hiánya miatt nem csak az előírásoknak nem felelt meg, de balesetveszélyes is volt. Az összes régi vezeték és a lakáselosztó szekrény is ki lett cserélve. A legnagyobb fejtörést a belső ajtók és a folyosóra néző két ablak okozták. Az eltelt évtizedek ezeken is nagyon meglátszanak és bármennyire is szeretettük volna megmenteni azokat, hosszas utánajárás és mindent figyelembe vevő mérlegelés után a teljes cseréjük mellett döntöttünk.

A teljes belső festés az egyes munkaterületek átadásával folyamatosan valósul meg.

A felújítási költségek nagy részét a meglévő forrásokból, megtakarításokból fedezi az Egyházközség, de szükség van a kedves hívek nagylelkű adományaira is, amit ezúton is hálásan köszönünk!

Weninger Konrád

Egyházközségi hírek

Esküvők:

Pongrácz Béla- Baski Szilvia, Szepesi Norbert- Szakál Boglárka, Kapitány Bence- Gattyán Alexandra.

Keresztelők:

Aszódi Sarolta (Aszódi Zoltán- Pipic Ildikó), Nagy Hanna Róza (Nagy Tamás László- Varga Kata), Pál Nimród (Pál Imre- Tihanyi Klarissza), Pál Boton (Pál Imre- Tihanyi Klarissza), Urbán Norbert (Urbán Norbert- Gazsi Bianka), Steiner László (Steiner László- Rózsahegyi Tünde), Ádám Konrád (Ádám Noel- Varga Gréta), Szőcs Magor (Szőcs Tamás- Oláh Alexandra).

Elhunytak:

Sebetka Antal, Szabó Józsefné (Szélesi Terézia). Varga Jánosné (Oskolás Sára), Kecskeméti Lajos, Járomi Jánosné (Oroszi Julianna Katalin), Hrubos Lászlóné (Krell Anna), Csősz Sándorné (Molnár Sára Etelka), Horváth Rezsőné (Kozma Rózsa), Langó István, Dul Józsefné (Rojcsik Erzsébet), Koncz Jenő Mihályné (Langó Éva Piroska), Kiss Zoltán, Szabó Szabolcs, Tóth Pál Ferencné (Krizsák Margit), Sándor Trepák Ferenc, Antal Péter Pál.

Szentségekkel ellátva: Volenszki Jánosné (Sebetka Mária), Szilvási Gábor, Szekér Jánosné (Kulima Katalin), Gazdag Jánosné (Kurucz Anna), Schnaider Klaudia, Molnár Gáborné (Riklik Erzsébet), Béres János, Salga József, Varnyú Gizella.

Szegedi Borika

Felelős kiadó: Ruskó Norbert atya, email: ruskonorbert@gmail.com, **Plébánia:** **Kerekegyháza,** Fő út 47, Tel: 06-76-371084. **Cikkírók:** Ruskó Norbert atya, Mongyi Kornélia, Oreskó Imre és Tünde, Szegedi Borbála, Tőzsér Márk, Sefferné Kati, Dr. Szólát Sándorné, Weninger Antalné. Weninger Konrád, **Szerkesztési, tördelési munkák:** Oreskó Imre, Sztaskó Roland. **Nyomdai kivitelezés:** Andrassy Írószer

Tavaszköszöntő hangverseny 2024.04.19

Kiskunfélegyházi Sarlós Boldogasszony templom. Farkas Tibor káplán atyával 2024.05.01

A fatimai magyar keresztútnál 2024.03.16